

Andrzej Daszewski

Nea Paphos (Cypr)

Informator Archeologiczny : badania 9, 318

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

grot strzały do łuku. Pierścienie te, znane z ikonografii na monumentalnej architekturze świątynnej meroickiej, interpretuje się jako służące do ochrony palca w trakcie naciągania cięciwy łuku. Pozostałe wyposażenie tych grobów składało się z naczyń ceramicznych typu "kuchennego", miedzianych kolczyków, paciorków fajansowych i kamiennych noszonych jako naszyjniki, bransolet z paciorków kamiennych oraz kamiennej palety "kosmetycznej". Datowanie grobów meroickich w Kadero ułatwione jest dzięki znalezisku żelaznego grotu strzały do łuku; żelazne groty mają się upowszechniać w środkowym Sudanie o około II w.n.e.

NEA PAPHOS /Cypr/

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej Uni-
wersytetu Warszawskiego
w Kairze

Badania prowadził dr Andrzej Daszewski. Finansowała Polska Stacja Archeologii Śródziemnomorskiej UW w Kairze. Dziesiąty sezon badań. Dzielnica miejska z IV w.p.n.e. - II w.n.e.

Odsłaniano w dalszym ciągu budowlę pałacową w jej skrzydle wschodnim i zachodnim.

W skrzydle wschodnim odsłonięto głównie wejście do pałacu. Jest to hall o długości 22,5 m i szerokości 5,5 m zakończony na południu i północy apsydalnie. Hall na całej swej długości jest pokryty posadzką mozaikową o bogatych wzorach geometrycznych. Jego ściany były pokryte białym tynkiem wapiennym, na którym zachowały się ślady malowideł o charakterze floralnym. Na zachód od hallu znajduje się pomieszczenie o charakterze atrium. Na jego ścianach zachowały się fragmenty malowanych tynków. Wokół basenu biegną posadzki mozaikowe o wzorach geometrycznych.

W skrzydle zachodnim odsłonięto pomieszczenie apsydalne z mozaiką figuralną przedstawiającą Posejdoną i Amfitrydę siedzących na potworze morskim. Nad ich głowami fruują dwa amorki. Mozaika jest datowana na III w.n.e.